

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון פ"ד

פרשת שמות

תשפ"ג

תוכן העניינים

- של"ס שמיני תשפ"א
- קידושא רבא שמיני תשפ"ב
- של"ס שמיני תשפ"ב

ניתן לקבל הגליון

בארה"ב

בארא פארק

ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.

וויליאמסבורג

ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.

מאנסי

ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.

לעייקוואד

אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

בארה"ק

בני ברק

ביהמ"ד אמשינאוו רחוב חזון איש 78

ירושלים

אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א

ביתר

אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א

חיפה

אצל הרה"ח ר' ישראל ברודבקר שליט"א

יו"ל ע"י מכון דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

סעודה שלישית

פרשת שמיני תשפ"א לפ"ק

השכינה, והנה בני ישראל באותו השעה שהיו לפני אהל מועד היו דבוקים בה', וע"ז נאמר להם, זה הדבר אשר צוה ה' תעשו, וירא אליכם כבוד ה'. דהיינו שעל ידי שמקיימים שיויתי ה' לנגדי תמיד, יזכו להשראת השכינה, עכת"ד.

ואכן צריך האדם להיות בכל עת, במצב של עומד לפני ה', וכדברי הרמ"א בריש השו"ע, כי אין ישיבת האדם וכו', כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול וכו', כ"ש כשישים האדם אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה, אשר מלא כל הארץ כבודו, עומד עליו ורואה במעשיו, וכו' מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד השי"ת ובושתו ממנו תמיד.

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל וגו', ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה'. ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'.

ולא נתבאר בפסוק מהו הדבר אשר צוה ה' לעשות. ובאור החיים הק' ביאר, שהכוונה לנאמר בפסוק הקודם ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה', דהיינו לפני אהל מועד, וזהו הדבר אשר ציווה ה' לעשות, שתהיו תמיד בגדר של עמידה לפני ה'.

והנה בכל מקום שהאדם עומד שם, הרי הוא נמצא לפני ה', שהרי מלוא כל הארץ כבודו, אך בכל זאת, מי שאינו חושב על כך, אינו מרגיש בהשראת

ונראה בכוונתו, שדווקא הצדיק שמרגיש תמיד שהוא מחסר בעבודה, יש בכוחו לעורר את בני ישראל להרהורי תשובה, ולכן הוא זה שראוי להיות נבחר לגשת לעבודה.

*

וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם, וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים. וביאר כ"ק אזמו"ר הרה"ק רבי מנחם זצלה"ה הסמיכות בין וירד מעשות וגו' לוישא אהרן את ידיו ויברכם, דלאהרן הכהן העבודה של לברך את בני ישראל היתה חשובה בעיניו, כמו עבודת הקרבת הקרבנות.

וכ"ק אזמו"ר זצלה"ה אמר, שלכאורה צריך לכתוב, וירד וגו' קודם ויברכם, שהרי מקודם ירד ואח"כ בירכם, אלא הכוונה בזה, לפי שאהרן הכהן היה רוצה לברכם בזה המדריגה שהיה בשעת ההקרבה, שהיה עומד אז במדריגה גבוהה עד מאוד, לכן כתיב

ובפסוק הבא נאמר, ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח וגו' וברש"י שהיה אהרן בוש וירא לגשת אמר לו משה למה אתה בוש לכך נבחרת. ובספה"ק נועם אלימלך דסימן טוב לאדם שהוא ביישן, וכדאי' בחז"ל (נדרים כ.) שכל המתבייש לא במהרה הוא חוטא. ואהרן היה מתבייש מאד מגודל ההכנעה שהיה בו, שכן דרך הצדיק, אפילו דבר קל לעבירה חמורה תחשב לו, ומכניע עצמו ומשפיל עצמו תמיד, ומוכיח עצמו בפני רבים, ועל ידי זה מכניס הרהורי תשובה גם בהשומעים, באמרם אם בארזים נפלה השלהבת, מה יעשו אזובי הקיר, ובזה הם חוזרים בתשובה שלימה.

וזהו שאמר משה רבינו לאהרן, למה אתה בוש, אדרבא, בשביל שאתה בוש וירא, סימן שאתה הוא הצדיק השלם הראוי ליקרב למזבח, וזהו 'לכך נבחרת' ע"כ.

יעזור השי"ת שיתעורר לנו הרהורי
תשובה ונתקרב לעבודתו ית', ונזכה
במהרה לגאולת עולם, אמן.

'יורד' לאחר שבירכם, כיון שבשעת
הברכה עדיין היה עומד באותה
המדריגה, שהיה עומד בשעת ההקרבה
ורק אח"כ ירד.

קידושא רבא

פרשת שמיני פרה תשפ"ב לפ"ק

ישראל שהם לחיי העולם הבא, זאת הבהמה אשר תאכלו וגו'. כלומר שכל המצוות הם מחמת מעלתן של ישראל, וזכות גדולה הוא להם. ולכן בהמשך הכתובים נאמר, והייתם קדושים, שעל ידי שיתקדש מלמטה יושפע עליו קדושה מלמעלה.

ובעבודת ישראל מבאר מה שנאמר 'והייתם קדושים', שהוא מלשון הפרשה, וגם מלשון דבר המזומן ומוכן. וזה מורה, כי אי אפשר לאדם להיות קדוש בקדושה של מעלה אלא אם כן הוא פורש ובודל עצמו מתאות עניני העולם, ובזה הוא מזמין עצמו להשראת השכינה. וזה הכוונה במה שאנו אומרים בברכת המצוות 'אשר קדשנו במצותיו',

דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ. וברש"י ביאר, שנקט לשון 'זאת החיה' ולא 'זאת הבהמה' וגו', כי חיה הוא מלשון 'חיים', שדוקא בני ישראל שדבוקים בהקב"ה ראויין להיות חיים, ולכן הבדלים מן הטומאות, וגזר עליהם איסורים, אבל על אומות העולם לא אסר כלום. ומביא משל מן המדרש (יג, ב) אמר רבי תנחום בר חנילאי, משל לרופא, שנכנס לבקר שני חולים, אחד לחיים ואחד למיתה, אמר לזה של חיים, זה תאכל וזה לא תאכל, ושאינו לחיים אמר, כל דבעי הבו ליה, כך עובדי כוכבים שאינן לחיי העוה"ב, כתיב בהם (בראשית ט) כירק עשב נתתי לכם את כל, אבל

פי ההלכה דבאדם חשוב אפילו נתנה היא מקודשת, מפני שבאדם חשוב, ההנאה שמסכים לקבל ממנו מתנה, הוה כאילו הוא נתן לנו. כן הוא בנידון דידן, שהשי"ת יש לו מלאכים ושרפים המהללים שמו תמיד, ופונה ברחמיו לקבל את המצוות מדרי מטה דלי מעש, אין לך הנאה גדולה מזו, ובהיא הנאה אנחנו מקנין נפשותינו בקנין גמור, ומתקדשין בקדושה של מעלה.

(הלכות פרה אדומה פרק ג) שכבר נעשו תשע פרות אדומות, והעשירית יעשה על ידי מלך המשיח, יה"ר שכבר נזכה לכך במהרה ברחמים אמן.

כי על לשון 'קידושין', פירשו בגמרא (קידושין ב:) דאסר לה אכולי עלמא כהקדש, ואז היא מזומנת לו לבדו, וזה נקרא קידושין.

ומוסיף והולך, דלכאורה יש לתמוה, על הנוסח אשר קדשנו במצותיו, שהרי בקידושין הבעל צריך שיתן את כסף הקידושין לאשה ולא שתתן היא, ואיך אנו אומרים, שהקידושין נעשים על ידי המצות שאנו עושין. אלא יש ליישב על

*

עומדים אנו בפרשת פרה, קראנו בהפטרה, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו' ונתתי לכם לב חדש וגו' ונתתי לכם לב בשר וגו', והרמב"ם כתב

סעודה שלישית

פרשת שמיני – שבת פרה תשפ"ב לפ"ק

אחר אמירת לחיים

בעת ההוא בא היצר וטענתו בפיו, מה כחך ומה גבורתך, הלוא אינך ראוי לשרת לפני ה', וזהו אותו יצר הרע העבירו מלבכם, שבאותה שעה אסור לחשוב כלל על דברי היצה"ר, ובזו השעה צריך איש ישראל לחזק עצמו, 'זה הדבר אשר צוה ה' תעשו', והוא צוה לי כן, ויסמוך ליבו על ה' הטוב, שיזכה להשראת השכינה, וזהו וירא אליכם כבוד ה'. ויה"ר שנזכה לעבוד את ה' מתוך שמחה.

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו. והקשו המפרשים שלא נאמר מהו הדבר אשר צוה ה' תעשו. וחז"ל מפרשים (ספרא פר' שמיני) אמר להם משה לישראל 'אותו יצר הרע העבירו מלבכם', ותהיו כולכם ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני המקום וכו'.

ונראה לומר שבעת שהאדם בא לאהל מועד, דהיינו לעמוד ולשרת לפני ה', יש לו להיות סמוך ובטוח שה' יקבל תפילתו ועבודתו ברחמים, כי בדרך כלל

